

[Justitsministeren]

tier sker på et frivilligt og ulønnet grundlag, og at det ikke vil være rimeligt med en særlig regnskabspligt for de mange mennesker i alle partier, der her løfter en opgave. Endelig vil det nok også skabe problemer, at man i partierne typisk vil have en ordning, hvorefter lokalforeningerne svarer et beløb til hovedorganisationerne. Det vil sige, at beløbene meget vel kunne komme til at figurere flere gange.

Til hr. Knud Lind vil jeg blot sige, at jeg tror, hr. Knud Lind gør sig skyldig i en misforståelse, når det gælder spørgsmålet om disse blanketter, der skal udfyldes, og det krav, der er om, at de skal trykkes i et medlemsblad eller lignende. Det er sådan, at hvis et medlem én gang har sagt, at man ikke ønsker at yde bidrag til politiske partier, og det er blevet noteret, så gælder det, indtil den pågældende selv giver udtryk for, at nu har man skiftet opfattelse. Det er altså ikke noget, man skal tage stilling til hvert eneste år.

Så bad hr. Knud Lind om en definition på betegnelsen »partipolitiske formål«. Det er ikke angivet i forslaget, men heri ligger selvfølgelig aktiviteter, der er nært og direkte knyttet til det egentlige partipolitiske arbejde, og jeg vil da gerne igennem udvalgsarbejdet søge frem til nærmere afgrænsninger, men jeg tror ikke, denne definition vil volde vanskeligheder i det praktiske liv.

Så vil jeg blot sige til sidst, at jeg er ganske enig i det synspunkt, som hr. Frank Jensen gav udtryk for, nemlig at sigtet med dette forslag ikke er at underminere de politiske partiers muligheder for at virke og herunder også deres økonomiske grundlag. Det, der er sigtet, er at beskytte dem, der ikke ønsker at betale til politiske partier, samt at sikre offentlighed omkring partiregnskaberne, som efter min opfattelse har været genstand for mange myter. Med et egentligt lovkrav om, at man skal offentliggøre sine regnskaber, får vi dels en mulighed for at kunne sammenligne og dels et begreb om, hvad de politiske partier egentlig omsætter. Jeg tror også, det vil være med til at skabe et mere realistisk indtryk af de politiske partiers arbejdsvilkår her i landet.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil sige til justitsministeren, at der er noget her, som ikke rigtig stemmer, for enten er

der tale om, at man vil indføre det rene bureaukrati, eller også er formuleringen ikke helt klar. I § 2 taler man nemlig om, at foreningen én gang hvert år skal tilsende medlemmerne en blanket, der indeholder teksten til en sådan erklæring, og det kan man også gøre ved at trykke blanketten i et medlemsblad eller lignende, men medlemmerne skal i det mindste have én blanket hvert år.

Nu siger justitsministeren, at hvis man underskriver denne blanket, gælder det én gang for alle. Jamen hvad skal man så have blanketterne for hvert år? Der mangler altså en tydelig-gørelse i lovteksten på dette område.

Jeg er forundret over, at justitsministeren kan stå og rose § 2, hvor medlemmerne skal indsende en blanket med en erklæring om, at de ønsker at være fritaget for at betale bidrag til politiske partier eller partipolitiske formål. Tænk engang, hvis dette uvæsen bredte sig og man begyndte at sende blanketter rundt, hvor man skulle tilkendegive, at man ønskede at være fritaget for at betale bidrag til Greenpeace, Red Barnet, Dybbøldagen, Blå Kors osv. Tænk, hvis det uvæsen, man her er ved at indføre, bredte sig. Det må være et led i en aftale med Socialdemokratiet. Det er den eneste forklaring, jeg kan finde, ellers ville det ikke være lavet så mærkeligt. Socialdemokratiet må have fået overtalt regeringen til, at det nu er medlemmerne, der skal anmode om at være fritaget. Det må da være de andre, der skal anmode om at få nogle penge!

Jeg vil gerne bede om, at ministeren får dette konkretiseret i lovforslaget, så vi ikke får bureaukrati. Foreningerne skal sende blanketterne ud hvert eneste år, men medlemmerne skal åbenbart kun svare én gang.

Frank Jensen (S):

Jeg ved ikke, om jeg tager fejl, hvis jeg fornemmede en lille smule ærgrelse i justitsministerens stemme, da han konstaterede, at resultatet af de frivillige ordninger, der allerede er indført i Dansk Metalarbejderforbund, HK og Dansk Kommunal Arbejderforbund, kun havde betydet, at 12.000 ønskede at framelde sig. Det kan jeg ikke fortænke justitsministeren i, for justitsministeren er jo også konservativt folketingsmedlem, og af den grund skal han selvfølgelig ønske, at oppositionen får lidt færre ressourcer til sine politiske aktiviteter mod det parti, som justitsministeren repræsenterer.